

TIJELO, KOMUNIKACIJA I VIZUALNI NEDOSTATCI

Sažetak

Tijelo je uvijek bilo sredstvo komunikacije, umjetnički izraz kretanja, iako smo često educirani da razumijemo komunikacijski proces kao razmjenu informacija. Ova vrsta znanja, interpretirana kao komunikacija s vanjskim svijetom se mijenja kad osoba ima vizualne nedostatke, što pokreće seriju prilagodbi u edukaciji i socijalnom životu. U školi, ove kombinacije jezika omogućavaju učeniku uzimanje aktivne uloge u unaprijeđenju izražajnih sposobnosti i razumijevanja različitih oblika izražavanja. Ljudi s vizualnim nedostatcima, korištenjem funkcije "namjesnički", mogu koristiti kanale i neoštećene perceptivne sustave: slušni, taktilni i manipulativni, miris, kao i motoričke vještine. Slijepo dijete će učiti zahvaljujući manipulaciji realnosti kroz tragove, razlikujući jednostavne detalje. Važan doprinos može dati tehnologija i računarska znanost te software. Tehnologija se široko koristi u edukacijskom kontekstu primarno kroz komuniakciju.

Ključne riječi: jezik tijela, učenje, edukacijske intervencije, pomoćna tehnologija
